

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/287/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215213168
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2215213168.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobcu: COFIDIS, S.A., so sídlom: Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, Villeneuve d'Ascq, CEDEX 598 66, Francúzska republika, číslo zápisu: 325 307 106, registrácia: obchodný register v Lille, Francúzska republika, ktorá koná prostredníctvom organizačnej zložky: COFIDIS, S.A., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Einsteinova 11/3677, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 50 595 628, zastúpený splnomocnencom: URBÁNI & Partners, s. r. o., so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, proti žalovanej: Y. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom: P. XX/XX, XXX XX G. R., SR, o zaplatenie 3.840,63 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18. apríla 2019, č.k. 9C/383/2015-155, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo zvyšku a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania p o t v r d z u j e .

II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie konanie v časti 898,29 eur s príslušenstvom zastavil (výrok I.), žalobu vo zvyšku zamietol (výrok II.) a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.). Súčasne súd rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi vo výške 118 eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s. (výrok IV.).

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 144 a nasl. CSP, ust. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy [najmä § 9 ods. 2 písm. k)], ako aj § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď dospel k záveru, že zmluvný vzťah strán je z titulu úveru tzv. absolútnym obchodom, vzhľadom na čo sa spravuje Obchodným zákonníkom, pričom nemožno opomenúť, že zároveň ide o úver spotrebiteľský, pretože žalobca úver žalovanej neposkytol na výkon jej zamestnania, povolania, a ani podnikateľskej činnosti. Preto je potrebné na ich právny vzťah okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskom práve (§ 52 a nasl.) aplikovať aj zákon o spotrebiteľských úveroch. Súd dospel k záveru, že v zmluve chýba uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v dôsledku čoho je potrebné považovať predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Navyše samotné dojednanie výšky splátok v zmluve je neurčité, lebo nie je zrejmé, či ide len o splátku úveru, alebo aj poistenia KASKO, povinného zmluvného poistenia a podobne. Úver bol čerpaný v sume 3.327 eur, pričom žalovaná zaplatila 1.332,99 eur, preto by bola povinná zaplatiť 1.994,01 eur, avšak motorové vozidlo jej bolo odobraté a následne predané za kúpnu cenu 2.900 eur, teda po odpočítaní tejto ceny bol súd toho názoru, že žalovaná vrátila z úveru viac o

905,99 eur. Čo sa týkalo požadovaných poplatkov vo výške 396,20 eur spočívajúcich jednak v sume za odplatu spoločnosti AUKČNÉ CENTRUM, s. r. o. vo výške 313,20 eur, ide o províziu dohodnutú za predaj motorového vozidla, ktorý bol realizovaný na základe zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva v prospech žalobcu a zmluvným základom medzi žalobcom a spoločnosťou AUKČNÉ CENTRUM, s. r. o. bola komisionárska zmluva zo dňa 17.06.2010 s dojednanou odplatom 9% z kúpnej ceny motorového vozidla s DPH a ďalej sa jednalo o odmenu pre znalca vo výške 83 eur za vyhotovenie znaleckého posudku na ohodnotenie motorového vozidla. Súd sumu 396,20 eur odpočítal od preplatku 905,99 eur, na základe čoho mal preukázané, že žalovaná zaplatila viac o 509,70 eur. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vzhľadom na to, že jej žiadne trovy v konaní nevznikli.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok v napadnutých častiach zmeniť a žalobe vyhovieť, a priznať mu nárok na náhradu trov konania, alternatívne rozsudok v napadnutých častiach zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. S napadnutým rozsudkom sa nestotožnil, pričom rozhodnutie považoval za nesprávne, nespravodlivé a vydané v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona. Podľa názoru odvolateľa predmetná zmluva obsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 56/2018 zo dňa 17.04.2018 a sp. zn. 4 Cdo 211/2017 zo dňa 23.04.2018. Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že doterajšia právna prax vo vzťahu k predmetnej náležitosti úverovej zmluvy je v súčasnej dobe už prekonaná aktuálnymi rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR. Predmetná zmluva rozlišuje aj rozdelenie mesačných splátok na istinu úveru, jeho príslušenstvo a poplatkov, a to v rámci Finančného plánu, ktorý je prílohou zmluvy a je jej neoddeliteľnou súčasťou. Odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti uplatnených nákladov spojených s výkonom zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva považoval za nepreskúmateľné a právne neudržateľné. Rozhodnutie je podľa jeho názoru v tejto časti nesprávne, nakoľko aj napriek tomu, že žalobca má aj v prípade prípadnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru na tieto náklady zákonný nárok, súd bez opory v skutkovom a právnom stave veci tieto odpočítal od údajného preplatku žalovanej, ktorý vznikol v dôsledku vyhlásenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súdom. Zároveň poukázal aj na ust. § 553d ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré mu priznáva právo domáhať sa nákladov s výkonom zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva. Poukázal tiež na to, že žalovaná v priebehu celého konania účinným spôsobom nepoprela jeho nárok, a nesplnila si náležite svoju dôkaznú povinnosť a ani povinnosť tvrdení. Poukázal na to, že súd sa nemôže uchýľovať k zovšeobecňovaniu a paušalizovaniu určitých skutočností a javov, pretože následné rozhodnutie súdu založené na generalizovaných skúsenostiach nemôže vychádzať zo spravodlivo a objektívne zisteného skutkového a právneho stavu, na základe čoho takéto rozhodnutie odporuje nielen zákonu, ale aj zásadám a princípom demokratického a právneho štátu. Napadnutý rozsudok považoval za arbitrárny a nepreskúmateľný, nakoľko pri posudzovaní jeho nároku súd vôbec nebral do úvahy tvrdenia ním uvádzané a z odôvodnenia rozhodnutia ani nie je zrejmé, ako sa s týmito skutočnosťami vyrovnal.

4. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutej časti vecne správny.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 9C/383/2015 bolo zaplatenie 3.840,63 eur s príslušenstvom. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie konanie v časti 898,29 eur s príslušenstvom zastavil (výrok I.), žalobu vo zvyšku zamietol (výrok II.) a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.). Súčasne súd rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi vo výške 118 eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s. (výrok IV.).

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania.

8. Odvolací súd považoval odvolanie odvolateľa za dôvodné v časti namietajúcej záver súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.

9. Je potrebné dať za pravdu odvolateľovi, že Najvyšší súd Slovenskej republiky zjednotil judikatúru zaoberajúcu sa uvedenou právnou otázkou, pričom prijal eurokonformný výklad ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, a teda je potrebné dospieť k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky, porovnaj uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 56/2018 zo dňa 17.04.2018).

10. Podľa názoru odvolacieho súdu však predmetná zmluva o úvere neobsahuje správne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať i ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

11. V zmluve o úvere zo dňa 26.04.2014 (č.l. 4) je uvedený údaj o výške RPMN 58,80%. Správna výška RPMN predstavuje 61,59%. Správnu výšku RPMN možno overiť prekópirovaním vzorca do excelu: =ROUND(148,11/POWER(1+0,6159;24/360)+148,11/POWER(1+0,6159;54/360)+148,11/POWER(1+0,6159;84/360)+148,11/POWER(1+0,6159;114/360)+148,11/POWER(1+0,6159;144/360)+148,11/POWER(1+0,6159;174/360)+148,11/POWER(1+0,6159;204/360)+148,11/POWER(1+0,6159;234/360)+148,11/POWER(1+0,6159;264/360)+148,11/POWER(1+0,6159;294/360)+148,11/POWER(1+0,6159;324/360)+148,11/POWER(1+0,6159;354/360)+148,11/POWER(1+0,6159;384/360)+148,11/POWER(1+0,6159;414/360)+148,11/POWER(1+0,6159;444/360)+148,11/POWER(1+0,6159;474/360)+148,11/POWER(1+0,6159;504/360)+148,11/POWER(1+0,6159;534/360)+148,11/POWER(1+0,6159;564/360)+148,11/POWER(1+0,6159;594/360)+148,11/POWER(1+0,6159;624/360)+148,11/POWER(1+0,6159;654/360)+148,11/POWER(1+0,6159;684/360)+148,11/POWER(1+0,6159;714/360)+148,11/POWER(1+0,6159;744/360)+148,11/POWER(1+0,6159;774/360)+148,11/POWER(1+0,6159;804/360)+148,11/POWER(1+0,6159;834/360)+148,11/POWER(1+0,6159;864/360)+148,11/POWER(1+0,6159;894/360)+148,11/POWER(1+0,6159;924/360)+148,11/POWER(1+0,6159;954/360)+148,11/POWER(1+0,6159;984/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1014/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1044/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1074/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1104/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1134/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1164/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1194/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1224/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1254/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1284/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1314/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1344/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1374/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1404/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1434/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1464/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1494/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1524/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1554/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1584/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1614/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1644/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1674/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1704/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1734/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1764/360)+148,11/POWER(1+0,6159;1794/360);2) Keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 26.04.2014.

12. Okrem toho nemožno si nevšimnúť ani výšku RPMN v porovnaní s podmienkami na trhu. Ministerstvo financií Slovenskej republiky poskytuje súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi, ktoré obsahujú aj údaj o obvyklej RPMN, čo je dostupné na

webstránke: <.. Z uvedených údajov vyplýva, že Spotrebiteľské úvery so zabezpečením alebo lízing vo výške od 1.500 do 6.500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov mali v druhom kvartáli roku 2014 RPMN 24,62%. V zmluve o úvere zo dňa 26.04.2014 (č.l. 4) je uvedená RPMN 58,80%, ale skutočná RPMN je 61,59%. Keďže odplata podstatne prevyšuje, a to o viac ako 100%, odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, RPMN uvedená v zmluve o úvere zo dňa 26.04.2014 (č.l. 4), resp. skutočná RPMN je v rozpore ako s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 26.04.2014, tak aj s § 3 OZ v spojení s § 39 OZ. (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/450/2016 zo dňa 06.12.2017) Uvedený nedostatok spôsobuje neplatnosť zmluvy o úvere zo dňa 26.04.2014 (č.l. 4) ako celku, nakoľko odplata a úroky sú podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/133/2019 zo dňa 05.12.2019 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co/293/2017 zo dňa 25.09.2018).

13. K otázke zabezpečenia splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva je pri spotrebiteľskej zmluve neprípustné v zmysle § 53 ods. 7 Občianskeho zákonníka, na základe čoho je potrebné zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva (č.l. 10) považovať za neplatný právny úkon z dôvodu rozporu so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Konanie subjektu, ktoré je právnym poriadkom reprobované, nemôže používať právnu ochranu. V tejto súvislosti je dôležité zdôrazniť, že právny predchodca žalobcu nepostupoval pri predaji auta v súlade s právnym poriadkom, a teda nemá právo na úhradu nákladov spojených s neplatným právnym úkonom.

14. Ďalšie argumenty strán odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadavať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku, je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a pod.). Preto na ostatnú argumentáciu zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, no už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

15. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Z dôvodu, že odvolacie dôvody odvolateľa neboli opodstatnené a neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť z tzv. úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP) a rovnako ho potvrdil aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, keď súd prvej inštancie správne o tomto nároku rozhodol v zmysle pomeru úspechu žalobcu v spore, pričom v podrobnostiach odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, ako aj čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže jej žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním preukázateľne nevznikli a bolo by zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu, priznať jej nárok na náhradu trov konania.

17. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).